

Pyhä arki

Toukokuu 2014

Kristitty ja kansalais- tottelemattomuus 4-5

6 **Kirkon rahat** ja
vaikuttaminen

8 Kristillinen
meditaatio

10 Monica auttaa
ihmiskaupan
uhreja

Pyhä arki

Toukokuu 2014

Kirkko – sanoja, selityksiä vai numeroita

PÄÄKIRJOITUS

N

umerot eivät ole minun juttuni. Joskus niitäkin tulen tarvinneeksi. Todellisuuden testiksi.

Kirkkoon kuuluu yli neljä miljoonaa suomalaista, rippikoulun käy lähes 85 prosenttia teini-ikäisistä. Tilastojen

tieto tarjoaa taustaa. Niiden välittämä kuva on kuitenkin toisinaan kuin vino peili. Jos tutkailen kirkkoa nume-

roiden valossa, hahmotan organisaation, joka tuottaa hengellisiä palveluita ja tarvitsee siksi yleisön, käyttäjän, asiakkaan. Totta sekin, mutta vain osaksi totta.

Kristityn identiteetti ei tyhjene tilastoihin. Kirkon läsnäolo ei ole yhtä kuin korkealle kohoavat kirkkorakennukset ja niissä kokoontuminen. Kristillisuus ei ole vain kirjaimia, saarnojen kuuntelua tai oikeassa olemisen tarvetta.

Kun tilastojen kieli tuottaa vinoa kuvaa uskonnosta, tekojen kieli on tinkimättömän to-

tuudellinen. Minun uskoani ei mitata sanojen määrällä, vaan siinä, heijastavatko asenteeni, tekoni ja olemukseni armoa ja oikeudenmukaisuutta. Kristinuskon koko kuva paljastuu siinä, miten elämme arkeamme ja miten suhtaudumme toinen toiseemme ja koko luotuun ympäristöön.

Uskon kirjaimet kuljettavat meitä kohti toinen toisiamme. Joskus avautuu asenne, joskus kodin ovi tai rahakukkaro. Jeesus puhui teoillaan. Osaanko minä puhua sitä kieltä? Muistanko kieliopin: kohtuullisuus ahneuden sijaan, myötämielisyys vihapuheen sijaan ja katse myös euroalueen tuolle puolen.

Kristinuskon kutsuu rohkeuteen, asettautumaan heidän puolelleen, joita syrjitään ja joiden ihmisarvoa poljetaan lähellä ja kaukana. Jeesus antaa esimerkin radikaalista hyväksymisestä, torjuvien ennakkoluulojen hylkäämisestä ja raja-aitojen purkamisesta.

Kirkonkellojen viesti: olet tervetullut maailmanlaajaan yhteisöön, jossa välitetään ihmisistä, kaikenlaisista ihmisistä ja ympäristöstä. Sinuakin tarvitaan tämän toteuttamiseen.

Inhimillisin yhteistyöterveisin,

irja

Irja Askola, Helsingin piispa

KUVA: HELSINGIN HIIPAKUNTA

KIRKKO HELSINGISSÄ

Pyhä arki

Helsingin seurakuntayhtymän yhteiskunnallisen työn julkaisu. Toukokuu 2014

Julkaisija:

Helsingin seurakuntayhtymä
Yhteinen seurakuntatyö
Yhteiskunnallinen työ
Kolmas linja 22 B
00530 Helsinki
p. 09 23400
www.helsinginseurakunnat.fi

Päätoimittaja:

Raija Korhonen
sähköposti: raija.korhonen@evl.fi
p. 09 2340 2507

Toimitussihteerit:

Kati Jääskeläinen, Juha Petterson, Heidi Rautionmaa

Valokuvaajat:

Mirva Helenius, Katja Maria Nyman,
Heidi Rautionmaa, Katri Saarela

Kannen kuva:

Antti Nordin

Sarjakuva:

Ulla Kosonen, Oulunkylän seurakunnan kirkkoherra

Ulkoasu:

Petteri Rautio, Grapina Graphics Oy

Painopaikka:

Alma Manu Oy, Tampere

Ukon arkki

Kirkko: Euroopan tilan mittariksi heikoimpien hyvinvointi

SUOMEN EV.LUT. KIRKON EU-vaaliteesit korostavat heikoimmasta huolehtimista ja kaikkien ihmisten yhtäläistä arvoa. Teeseissä todetaan, että eurooppalaisen yhteisön tilaa ei talouskriisin keskelläkään saa arvioida vain kilpailukyvyyn tai talouskasvun mittarein, vaan sillä perusteella, miten voivat

kaikkein heikoimmassa asemassa olevat Euroopassa.

Teesit korostavat, että jokaisen eurooppalaisen, maahanmuuttajan, turvapaikanhakijan, pakolaisen ja EU:n alueella laitomasti oleskelevan ihmisarvoa sekä ihmis- ja perusoikeuksia on kunnioitettava.

Teeseillä nostetaan esiin ym-

päristön ja kestävä kehityksen näkökulma, edistetään yksilöllistä ja yhteisöllistä uskonnonvapautta sekä vaaditaan uskonnoille oikeutta näkyä ja toimia julkisessa tilassa.

Teesit: sakasti.evl.fi/eu
EU-vaalipäivä on 25.5.2014.

Helsingin vieraskieliset messut vetävät väkeä

ENGLANNINKIELINEN työ on voimakkaassa kasvussa luterilaisissa seurakunnissa. Englanninkieliset jumalanpalvelukset alkoivat Matteuksen kirkossa Itä-Helsingissä tänä vuonna.

– Englanninkielisessä toiminnassa on mukana myös suomalaisia. Esimerkiksi vaihto-oppilaina olleet tulevat mielellään kulttuurienväliseen toimintaan mukaan. Mukana on myös perheitä, joiden vanhemmista toinen on suomalainen, kertoo pääkaupunkiseudun englanninkielisen seurakuntatyön pappi **Hans Krause**. Suomeen muuttavista yli 60 prosenttia on kristittyjä, joista usea osaa englantia.

Englanninkielisen seurakunnan lisäksi kirkossa on

KUVA: HEIDI RAUTIONMAA

venäjän-, viron-, arabian- ja kiinankieliset seurakunnat. Vieraskielinen seurakuntatyö pääkaupunkiseudulla kasvaa tasaisesti. Esimerkiksi tänä keväänä kiinankielisessä messussa tehtiin kävijäennätys, kun

kirkonpenkeillä veisasi yli sata ihmistä. Kiinankielisestä kirkkokansasta noin 90 prosenttia on tullut kristityiksi Suomessa.

migrantchurch.fi

Rippileirit vihertyvät

VIHREIDEN RIPPILEIRIEN määrä kasvaa huimasti. Vihreitä ripareita järjestettiin maassamme viime vuonna lähes kuusikymmentä, ja tämän vuoden tavoitteeksi on asetettu 200.

Esimerkiksi Malmilla ja Oulunkylässä kaikki rippikoulut ovat tulevaisuudessa vihreitä ripareita. Leirit pyrkivät paitsi lisäämään nuorten ympäristötietoisuutta myös vähentämään leirien ja nuortenkin hiilijalanjälkeä.

– Jotkut nuorista ovat erittäin valveutuneita ympäristön tilasta ja toisia ympäristöasiat eivät erityisemmin kiinnosta, kertoo Malmin seurakunnan nuorisotyönohjaaja **Heidi Granström**.

Rippikoululaisten vanhemmilta on tullut positiivista palautetta.

Vihreällä riparilla haastetaan materialistinen maailmankuva ja kuluttamiseen perustuva identiteetti myös konkreettisesti. Leireillä esimerkiksi pidetään kasvisruokapäiviä, veden kulu- tukseen kiinnitetään huomiota, paperia käytetään opetuksessa vähemmän ja liikutaan enemmän luonnossa.

– Kaikki elämä on mielestäni pyhää. Elämän kunnioittaminen on monella kadoksissa. Kun luomakunnan pyhyyttä pidetään esillä, luontosuhde sekä kokonaisvaltainen käsitys ihmisestä osana luomakuntaa vahvistuvat, katsoo Granström.

Vihreät riparit ovat osa Nuorten Keskuksen, WWF:n ja Kirkkohallituksen hanketta, joka edistää ympäristökasvatusta Suomen rippikouluissa ja isostoiminnassa.

Suomen ev.lut. kirkolla on oma ympäristödiplomijärjestelmä. Vuonna 2001 perustettu järjestelmä auttaa seurakuntia täyttämään vastuutaan luomakunnasta. Arvioinnissa käydään läpi mm. jätehuolto, siivous, leirikeskukset, toimistot, hautausmaat, metsänhoito ja ympäristökasvatus. Diploma on voimassa neljä vuotta ja mukana on noin sata seurakuntaa. Helsingin seurakuntayhtymällä on ollut diploma vuodesta 2005 alkaen.

Pieni kansanliike

Kansanliike on koolla. Sadat ihmiset ovat päättäneet muuttaa maailmaa, tuhannet ihmiset kokoontuvat juhlimaan yhteisen maailman rikkautta.

Huhtikuun lopussa Arbis täyttyi ihmisistä, jotka pohtivat miten maailmaan saataisiin enemmän oikeudenmukaisuutta ja inhimillisyyttä. Tapahtuma on vuosittain järjestettävä Suomen sosiaalifoorumi, jonne toista sataa yhteisöä tai liikettä tuottaa yli 60 keskustelua yhteiskunnallisista kysymyksistä. Sosiaalifoorumissa voi pysähtyä pohtimaan ja oivaltaa uutta.

Samaa ihmisvilinää on Maailma kylässä -viikonloppuna Kaisaniemen puistossa. Siellä maailma on värikkäästi läsnä. Puistossa voi kohdata ja kuluttaa. Saada vaikutteita maailmalta ja siitä, mitä suomalaiset kansalaisjärjestöt tekevät.

Kirkon yhteiskunnallinen työ ja kansainvälinen työ Helsingissä ovat mukana molemmissa tapahtumissa. Tämä lehti syntyi monista kysymyksistä ja keskusteluista, joita näissä tapahtumissa olemme käyneet Kirkko Helsingissä -teltalla tai niissä järjestämissämme seminaareissa.

Avaamme, mihin kirkko käyttää taloudellisia resurssejaan, mistä se niitä saa, kuka niistä päättää ja miksi yhteiskunnan suunta tai nykytila koskettaa kirkkoa. Kysymys on ihmisestä. Kristinuskosai alkunsa kansanliikkeenä, toisinaajattelusta.

Kristinuskon keskeisin ajatus on rakkaus. Luterilaisuudessa korostetaan arkea ja yhteisvastuuta, sellaisten rakenteiden luomista, joiden kautta välittäminen on mahdollisia. Taustalla on ajatus siitä, että Jumalaa voi palvella rakastamalla toista ihmistä.

Myös järkeä korostavassa luterilaisuudessa voi harrastaa meditaatiota ja opetella läsnäoloa tässä hetkessä. Uskon kielellä sitä sanotaan rukoukseksi ja mietiskelyksi.

Kirkon päättäjien paikat ovat nyt avoinna. Seurakuntavaalit käydään marraskuussa. Jos mielihdolle, vielä ehtii mukaan, sillä ehdokasasettelu päättyy syyskuun puolivälissä. Ehtii jopa liittyä kirkkoon päästäkseen vaikuttamaan. Nykyisten päättäjien valintaan osallistui harvempi kuin joka seitsemäs äänioikeutettu Helsingissä. Pienikin kansanliike voisi muuttaa tilanteen. Tervetuloa vahvistamaan oikeudenmukaisuutta ja arkeen sitoutumista kirkossa!

Raija Korhonen

yhteiskunnallisen työn pastori
Helsingin seurakuntayhtymä

KUVA: TIMO KORHONEN

Kaksi profeettaa

Jeesuksen opetukset Vuorisaarnassa ovat historian aikana koskettaneet niin tavallisia ihmisiä kuin merkkihenkilöitäkin, kuten Gandhia, Tolstoita ja Martin Luther Kingiä.

KUVANKÄSITTELY: PETTERI RAUTIO

Viimeisten kyselytutkimusten mukaan helsinkiläisistä noin viidennes sanoo uskovansa kristinuskon opettamaan Jumalaan. Hieman yllättäen kuitenkin puolet helsinkiläisistä ajattelee, että **Jeesuksen** opetukset sopivat hyvin oman aikamme elämänohjeiksi. Ihmiset eivät ehkä ajattele sitä, mitä Jeesus esimerkiksi opetti Jumalasta, rukoilemisesta, mammonasta tai almujen antamisesta. Tuskin Jeesuksen opetus avioerostakaan on ensimmäisenä mielessä – hän suhtautui avioeroon hyvin kielteisesti. Mitä on siis se Jeesuksen puhe, joka saa tämänkin päivän ihmisen sanomaan hyväksyvästi aamenensa (= se on totta)?

KYSELY TUTTAVAPIIRISSÄNI kertoo, että Jeesuksen opetuksista ovat erityisesti jääneet mieleen Matteuksen evankeliumissa olevan Vuorisaarnan jakeet, jossa kehoitetaan pidättäytymään vastarinnasta, rakastamaan vihollisia ja kääntämään toinenkin poski. Näillä Vuorisaarnan opetuksilla oli myös merkitys mustien kansalaisoikeustaistelussa.

Pastori **Martin Luther King Jr.** yhdisti ajattelussaan Vuorisaarnan väkivallattomuuden ja radikaalin Jeesuksen sekä Vanhan testamentin profeetat. King ohitti puheissaan (ymmärrettävästi) sen Vuorisaarnan jakeen, jossa kehoitetaan ”älkää tehkö pahalle vastarintaa”. Kingille Raamatun sanoma oli vallankumouksellinen. Kristityn velvollisuus on osallistua yhteiskun-

nalliseen elämään ja muuttaa maailmaan paremmaksi kansalaistottelemattomuuden ja väkivallattoman vastarinnan avulla. Alistuminen rotuerottelun ja muun sosiaalisen epäoikeudenmukaisuuden edessä oli sekä moraalitonta että jumalatonta.

KINGIN MUKAAN kristinuskon protestiluonne on parhaiten ilmaistu Jeesuksen sanoissa: ”Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta.” (Lk. 4:18–19)

King samasti itsensä profeetta **Aamokseen**, joka ei vaiennut oman aikansa epäoikeudenmukaisuuksista. King ei myöskään hiljentyntä amerikkalaisen yhteiskunnan epäkohdista: ”En koskaan ajatellut sopeutuvani rotuerottelun aiheuttamaan pahuuteen enkä sorron lamaannuttaviin seurauksiin. En koskaan ajatellut sopeutua epätasa-arvoiseen talousjärjestelmään, joka ottaa perustarpeet massoilta antaakseen ylenpalttisuuden harvoille. ...Meillä on taivotteena se, että olisimme sopeutumattomia, niin kuin profeetta Aamos, joka huusi sanat, jotka kaikuivat läpi vuosisatojen: ’oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus kuin ehtymätön puro.’” (Aamos 5:24)

KANSALAIISOIKEUSTAISTELIJA ilmaisi paheksuntansa sellaista uskonnollisuutta kohtaan, jossa ollaan lähinnä kiinnostu-

neita omasta hyvinvoinnista ja pelastuksesta. Jeesuksen ja kristinuskon sanoman totuudellisuus tulee testattua siinä, kuinka ne pystyvät vaikuttamaan tämän näkyvän maailman ongelmiin: ”Kristittynä emme saa ajatella vain ’taivaallisia asuinsijoja’, vaan meidän on ajateltava myös ihmisielua lamaannuttavia köyhälistökortteleita ja ghettoja...Jokainen uskonto, joka on kiinnostunut vain ihmisen sielusta, mutta ei välitä musertavista ja turmiollisista yhteiskunnallisista ja taloudellisista seikoista, on kelvoton.”

Juha Petterson
pastori, psykoterapeutti
Helsingin seurakuntayhtymä

KUVA: KATIA MARIA NYMAN

Kristillistä vastarintaa

Kirjoittaessaan vuosituhannen vaihteessa väitöskirjaansa kristinuskon alkuaikojen askeetikoista Patrik Hagman oivalsi yhteyden tutkimuskohteensa ja tuolloin aktiivisimmillaan olleen globalisaatiokriittisen liikehdinnän välillä. Sekä antiikin askeetit että vuosituhannen vaihteen mielenosoittajat vastustivat vallitsevaa kulttuuria, ahneutta ja vastuutonta vallankäyttöä. He vaativat niiden tilalle uutta, reilumpaa maailmanjärjestystä ja välittämisen kulttuuria. Hagman jakoi mielenosoittajien poliittiset päämäärät, mutta innostumisen sijaan hän koki poliittista turhautumista.

– Seattlen mielenosoittajat eivät pystyneet muuttamaan kansainvälisen kaupan sääntöjä tai ihmisten kulutustottumuksia. Irakin sodan vastaiset mielenosoitukset eivät onnistuneet estämään sotaa ennätyksellisistä osallistujajoukoista huolimatta, Hagman perustelee turhautumistaan.

ROOMAN VALTAKUNNAN polvilleen saaneiden alkukristittyjen inspiroimana Hagman päätti kirjoittaa kirjan erilaisesta vastarinnasta. Sellaisesta, joka lähtee liikkeelle henkilökohtaisesta muutoksesta, leviää esimerkin voimalla ja jossa vältellään sekä ahdistavaa individualismia että orjuuttavaa kollektivismia. Kristillisessä vastarinnassa päämäärät eivät pyhitä keinoja vaan keinot ovat päämääriäkin tärkeämpiä.

Patrik Hagman kehottaa nousemaan vastarintaan maailman eriarvoistumista ja liikakulutusta vastaan. Aseistukseksi tähän vallankumoukseen hän kelpuuttaa vieraanvaraisuuden, kärsivällisyyden ja nöyryyden. Kiitollista kun on vaikeampi ohjailla, rohkeata ei voi pelotella eikä vieraanvaraiselta pysty varastamaan.

KUVA: CAMILLA HAGMAN

Teologian tohtori Patrik Hagman käsittelee kirjassaan kristillisen vastarinnan historiaa Rooman valtakunnan vastustamisesta nykyajan oikeudenmukaisuuskysymyksiin.

KIRJASSAAN *Om kristet motstånd* Hagman antaa lukijoilleen monipuolisia neuvoja, joilla vastustaa kilpailun, tehokkuuden ja ahneuden kulttuuria: anna lahjoja, auta kerjäläisiä, pidä pitkiä lounastaukoja ja kutsu ihmisiä päivälliselle. Ole kiitollinen ja rakastava, mutta kriittinen. Harjoittele kärsivällisyyttä elämällä sairaiden, lasten, vammaisten ja heikkojen kanssa. Kristillisen vastarinnan tavoitteena on luoda yksilöitä ja yhteisöjä, joita ei pystytä johdattamaan kritiikittömiksi, riittämättömyyden riivaamiksi ja identiteettiään materialismista etsiviksi kuluttajiksi. Hagmanille kristittyinä olemisessa kyse on ennen kaikkea teoista.

– Kristillisen historian suuri tragedia on, että kristinuskon on redusoitu opiksi sielun pelastamisesta. Ikään kuin kyse olisi vain siitä, mitä yksilölle tapahtuu kuoleman jälkeen. Vähintään yhtä tärkeää on kuitenkin se, miten elämme tässä elämässä, miten huolehdimme toisistamme ja maapallostamme.

PERINTEINEN poliittinen vaikuttaminen saa kirjassa paljon kritiikkiä. Aivan kuten taloussektori kannustaa ahneuteen ja viihdeteollisuus omahyväisyyteen, Hagmanin mukaan poliittiseen järjestelmäämme suosii epärehellisyyttä ja oman edun tavoittelua. Totuutta tärkeämpää on saada äänensä kuuluville ja antaa itsestään ja ryhmästään positiivinen mielikuva. Tämä ongelma on läsnä ennen kaikkea puoluepolitiikassa mutta jossain määrin myös kansalaisjärjestötoiminnassa.

Timo Virtala

Pyhä laki?

Lait ovat ihmisten tekemiä, usein poliittisten kompromissien tuloksia. Samoin oikeudenkäyttö on inhimillistä toimintaa. Lait ovat usein tulkinnanvaraisia ja oikeusjärjestykseen sisältyy epäjohtonmukaisuuksia. Vaikeisiin oikeudellisiin ongelmiin ei löydy yhtä oikeaa ratkaisua.

Oikeusvaltiossa lait ovat syntyneet demokraattisen prosessin kautta, ja siksi niitä on noudatettava. Todellisuus kuitenkin nostaa esille tilanteita, jotka yksityinen ihminen tai ryhmä kokee epäoikeudenmukaisiksi. Voiko lakeja rikkoa, jos tarkoitus on hyvä?

Kansalaistottelemattomuus on eräs vastaus tähän kysymykseen: se on väkivallatonta, tavoitteellista poliittista toimintaa, jossa tietoisesti rikotaan lakeja. Kansalaistottelematon toimii julkisesti ja hyväksyy saamansa rangaistuksen.

Lakeja rikotaan poliittisten syiden vuoksi eniten silloin, kun yhteiskunnassa ilmenee epäoikeudenmukaisuuksia, joihin ei normaalien väylien kautta onnistuta saamaan korjauksia. Jos demokraattinen oikeusvaltio toimisi ihan teidensa mukaisesti, ei kansalaistottelemattomuudelle jäisi tilaa. Johtopäätös tästä on, että kansalaistottelemattomuuden lisääntyminen on hälyttävä ilmiö. Lain rikkomisen poliittisista syistä kertoo aina demokratian ongelmista.

Jokainen oikeusjärjestys tarjoaa tiettyjä perusteita (häpävarjelu, pakkotila), joiden käsillä ollessa lainvastainen teko voidaan oikeuttaa. Jos kuitenkaan oikeuttamisperustetta ei ole, tullaan takaisin kansalaistottelemattomuuteen. Voiko omantunnon äänen seuraaminen ohittaa lain? Tähän ei ole yksiselitteistä vastausta. Kaikki on sidoksissa itse tilanteeseen ja niihin arvoihin ja intresseihin, jotka ovat uhattuina.

Tärkeää on myös se, kenestä on kysymys. Päätöksentekijöiden pitää olla erityisen tarkkoja lain noudattamisessa. Sen sijaan epätoivoisessa asemassa olevan kansalaisen lakia rikkovakin toiminta saattaa olla ymmärrettävää moraalisesti.

Vaikeimmat ongelmat liittyvät tilanteisiin, joissa lakia rikotaan tietoisesti poliittisista syistä. Yhtäältä kysymys on siitä, että joku ryhmä katsoo tietyn tavoitteen saavuttamisen niin tärkeäksi, että se oikeuttaa laittomat keinot. Usein kuitenkin tämän tavoitteen saavuttamisesta ei ole laajaa konsensusta yhteiskunnassa. Jos yhdet katsovat, että juuri heillä on oikea näkemys (ja muilla väärä), onko demokratiassa toimittava heidän näkemyksensä mukaan? En usko, että edes valistunut itsevaltiasta pystyy ratkaisemaan ongelmia paremmin kuin demokraattinen järjestelmä.

Toisaalta laajapohjainen kansalaistottelemattomuus on vakava viesti siitä, että päätöksentekijöiden järjestelmä on ajautunut kriisiin. Lakia ei rikota rikkomisen ilosta, vaan siksi, että muita keinoja ei koeta olevan. Tämän vuoksi aina, kun lakia rikotaan poliittisista syistä, on vakavan pohdinnan paikka. Siihen ei näytä suomalaisessa yhteiskunnassa olevan suurta halua. Tarvetta olisi sitäkin enemmän.

Jukka Kekkonen
oikeushistorian ja roomalaisen oikeuden professori Helsingin yliopisto

Kirjoitus on lyhennelmä 15.1.2014 pidetystä puheenvuorosta Helsingin tuomiokirkon kryptassa.

KUVA: SANNA KROOK

Kuinka rikas kirkko on?

Helsingin seurakunta-yhtymän "pääministeri" Pertti Simola kertoo kirkon rahoista.

MIKSI KIRKKO PERII KIRKOLLISVEROA?
Kirkollisvero, joka peritään seurakunnan jäseniltä, on ymmärrettävä jäsenmaksuksi, joka kerätään veron muodossa. Vero on siinä mielessä oikeudenmukainen, että seurakuntalaiset osallistuvat toiminnan rahoittamiseen tulojensa mukaan.

Helsingin seurakunnat saivat viime vuonna kirkollisveroa noin 80 miljoonaa euroa. Verotulojen kantamisesta Helsingin seurakunnat maksoivat verottajalle 2 miljoonaa.

ENTÄ MIKSI KIRKKO SAA YHTEISÖVEROA?
Yritykset eivät maksa suoraan kirkolle veroa, vaan valtio antaa osan yhteisöveron tuotosta kirkolle. Yritysten maksamasta verosta annetaan kirkolle eduskunnan päättämä osa.

Veron saamisen perusteena ovat kirkon hoitamat yhteiskunnalliset tehtävät. Niitä ovat hautaustoimi, väestökirjanpitoon liittyvät tehtävät ja kulttuurihistoriallisten rakennusten hoitaminen. Helsingin seurakunnat saivat viime vuonna yhteisöveroa noin 16 miljoonaa euroa.

Kirkon yhteisövero-osuus muutetaan todennäköisesti parin vuoden sisällä valtion talousarvioista annettavaksi avus-

tukseksi. Muutos ei vaikuta yritysten verotukseen.

ONKO KIRKKO RIKAS?
Eri seurakuntien tilanne on erilainen. Joillakin ei ole toimitilojen lisäksi juuri mitään varallisuutta, toisille on voinut kertyä maaomaisuutta pitkien aikojen kuluessa. Osalla seurakunnista on myös sijoitusvarallisuutta.

Helsingin seurakunnilla on 39 kirkkoa, 22 seurakuntataloa ja 7 leirikeskusta, seurakuntayhtymän toimitalo ja kirkkoherranvirastoja.

Sijoituskiinteistöjä on runsaan 100 miljoonan euron arvosta. Siitä suuri osa on asuntoja, niitä on 709. Lisäksi Helsingin seurakunnilla on rahoitusomaisuutta noin 130 miljoonaa.

Kiinteistö- ja muun sijoitusomaisuuden tuottoja käytetään pääasiassa seurakuntien rakennusten ylläpitämiseen. Esimerkiksi Töölön kirkon peruskorjaus maksaa 10 miljoonaa euroa.

MIHIN KIRKKO KÄYTTÄÄ RAHANSAA?
Verotulot käytetään lähes kokonaan toimintaan. Helsingissä 75 prosentilla menoista pyritetään 21 paikallisseurakuntaa sekä yhteisiä toimintoja, kuten sairaalasielunhoitoa, perheneuvontaa,

Kampin kappelia sekä noin 50 asuttamistoimintaan käytettyä asuntoa.

Hallintoon kuluu 10 prosenttia.

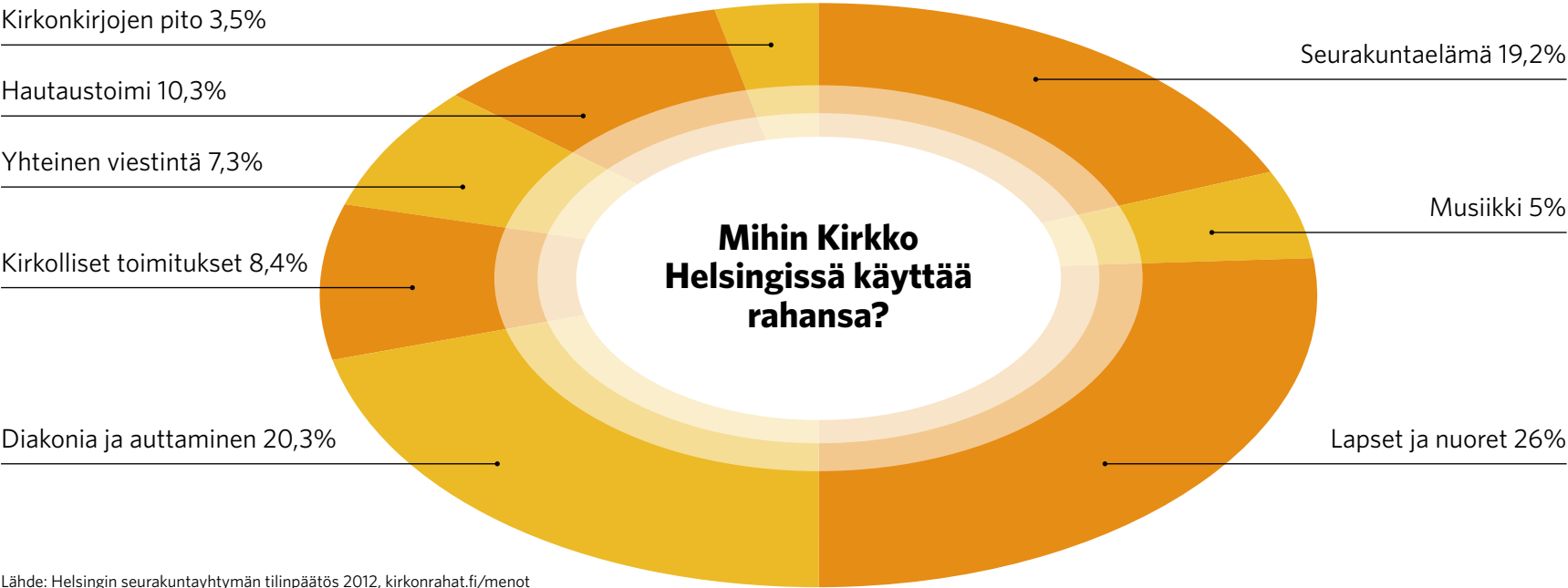
Luterilaisen kirkon yhteisiin menoihin annetaan verotuloista 8 prosenttia. Sillä tuetaan maaseudun pieniä ja vähävaraisia seurakuntia. Siitä kustannetaan myös kirkon yhteiset menot, esimerkiksi hiippakuntien toiminta.

Kirkon Ulkomaanavulle ja kahdelle kirkon lähetysjärjestölle annetaan verotuloista yhteensä 3 prosenttia.

MILLAISIA VARARAHASTOJA KIRKOLLA ON?
Kirkon keskusrahastolla on noin miljardin euron eläkerahasto. Se on kerätty vuosien varrella seurakuntien ja työntekijöiden eläkemaksuista sekä rahaston sijoitustuotoista. Sen tavoitteena on turvata eläkkeiden maksu kirkon työntekijöille.

Vastaava rahasto on kaikilla eläkeläistöksillä. Sen varallisuutta ei voi käyttää muuhun kuin eläkekulujen kattamiseen.

Pertti Simola on Helsingin suurimman seurakunnan Malmin seurakunnan kirkkoherra, Helsingin seurakuntayhtymän yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtaja ja kirkolliskokouksen talousvaliokunnan puheenjohtaja.

Lähde: Helsingin seurakuntayhtymän tilinpäätös 2012, kirkonrahat.fi/menot

Eekku Aromaa

KUVA: MIRVA HELENIUS

Vaikuttajana kirkossa

Sadankomitean pääsihteeri Eekku Aromaa ja tutkija Ville Jalovaara ovat toimineet pian neljä vuotta luottamushenkilöinä kirkossa.

Miten vaikutat kirkkoon? Mikä motivoi?

Eekku Aromaa:

- Olen tällä hetkellä Kallion seurakunnan seurakuntaneuvostossa ja Helsingin seurakuntayhtymän yhteisessä kirkkovaltuustossa. Motivaationi lähtee siitä, että ymmärrän kirkon merkityksen suomalaiselle yhteiskunnalle. Hahmotan myös sen, kuinka kapeaa osaa kirkon jäsenistä kirkon päättäjät ovat aiemmin edustaneet.
- Lähtökohtiani on myös vahva käsitys oikeudenmukaisuudesta, siitä millainen maailma olisi reilu mahdollisimman monille.

Ville Jalovaara:

- Olen Vuosaaren seurakuntaneuvoston ja yhteisen kirkkovaltuuston jäsen. Tunnen työnikin kautta kirkon nykyisyyttä ja menneisyyttä, sillä olen Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan tutkija. Koen, että kirkon luottamustoimissa olen osa vuosisataista sukupolvien ketjua. Kukin pääsee vuorollaan pohtimaan kirkon paikkaa suomalaisessa yhteiskunnassa.
- Olen pystynyt edistämään tärkeäksi kokemiani asioita ja tehnyt pari valtuustoaloitetta. Luottamustoimissa olen myös tutustunut kiinnostaviin uusiin ihmisiin. Turhaudun silti ajoittain kirkon hallintokoneiston hitauteen. Painopistettä pitäisi saada hallinnosta enemmän ihmisten parissa tekemiseen.
- Olen asunut seitsemäntoista vuotta Vuosaarissa, ja siellä seurakunta on keskeinen kaupunginosatoimija. Haluan vaikuttaa seurakuntaneuvoston kautta oman kotiseutuni asioihin.

Minkälaista kirkkoa haluat rakentaa?

Eekku Aromaa:

- Kirkko kuuluu meille kaikille. Haluan olla rakentamassa sellaista kirkkoa, joka on avoin niillekin, joita on aiemmin suljettu ulkopuolelle, esimerkiksi homoseksuaaleille, avoliiton valinneille ja eronneille.
- Samalla minulle on tärkeätä, että kirkko jatkaa sitä hyvää, jota se on tehnyt, siis vahvaa diakoniatyötä, niiden auttamista, joilla elämässä menee huonosti. Kirkossa on paljon hienoa, eikä siitä pidä luopua. Toisaalta kirkossa on paljon sellaista, mikä voisi olla paremmin.

Ville Jalovaara:

- Kirkkoa, johon mahtuu ihmisiä erilaisine ajatuksineen ja näkemyksineen. Kirkkoa, jossa on tilaa keskustelulle ja jossa voi pohdiskella niin tämän ajan kuin ajattomuudenkin kysymyksiä. Kirkkoa, joka toimii tarvittaessa yhteiskunnan omanatuntona ja puhuu niiden ihmisryhmien puolesta, joiden ääni on liian heikko kuuluakseen muuten.

Luottamushenkilö

- tuo seurakuntalaisten äänen päätöksentekoon
- varmistaa seurakunnan toiminnalle riittävät ja oikein suunnatut resurssit
- puolustaa seurakunnan avoimuutta viestinnässä ja päätöksenteossa
- päättää työntekijävalinnoista
- antaa osaamisensa seurakunnan käyttöön
- luo kirkon julkisuuskuvaa
- valitsee kirkolliskokouksen maallikkoedustajat
- osallistuu oman hiippakunnan piispan valintaan.

USKO HYVÄN TEKEMISEEN

Mihin hyvään sinä uskot?
Asetu ehdolle ja tee kirkosta näköisesi.

15.9.
Ehdokasasettelu päättyy

27.-31.10.
Ennakkoäänestys

9.11.
Valloitus

SEURAKUNTAVAALIT.FI⁺

Ville Jalovaara

KUVA: MIRVA HELENIUS

Äänimaljat ja hiljainen rukous rauhoittavat

Kristilliseen traditioon kuuluu myös meditaatio. Herttoniemen seurakunnan pappi Stina Huima käyttää äänimaljan sointua apuna hiljentymiseen.

KUVA: KATRI SAARELA

Jeesus vertasi taivasten valtakuntaa peltoon kätkeytyyn aarteeseen. Aarre on kätkössä – ihmisessä itsessään. Paradoksaalista on kuitenkin se, että me emme löydä aarretta; se löytää meidät.

Kynttilä palaa ikonin edessä. **Stina Huima** tuntee jättävänsä suorittamisen ja yrittämisen Jumalalle ja jää hiljaisuuteen. Huoneessa kuuluu rukoilijan ääni:

*Annan itseni sinulle Jumala.
Annan itseni sinulle.
Kaiken mitä olen ollut. Kaiken mitä olen.
Kaiken mitä toivon olevani.
Anna itseni sinulle Jumala.
Tapahtukoon sinun rakkautesi.
Amen*

STINA HUIMA PYSÄHTYY kerran päivässä. Ne asiat, mitä hänellä pyörivät mielessä, hän jättää Jumalalle ja jää lepäämään Jumalan läsnäoloon.

– Rukoushetken jälkeen voin palata arkeen Jumalan läsnäolo sydämessä ja koko olemuksessa, kuvaa Huima rukoushetken jatkumista rukoilemisen jälkeenkin. Hiljaisista hetkistä on tullut hänelle virkistäviä keitaita.

STINA HUIMA TUNSI NUORENA, että hänen olisi pitänyt uskoa tietyllä tavalla. Tämän kokemuksen myötä hän ajautui uskon kriisiin ja vieraantui hetkeksi kirkosta.

– Minulle oli hyväksi, että päädyin parikymppisenä retriittiin ja löysin hiljaisen rukouksen, muistelee Huima ja jatkaa elämäntarinaansa: – Olen saanut huomata, että usko ei ole stabiili tila. Jumalasuhde on tie.

– Olemme kuin sipuleita. Aina tulee uutta vastaan, kun kerros kerrokselta kuoriudumme ja tulemme lähemmäksi sitä syvintä, mitä olemme, hän kuvaa.

HUIMA OSALLISTUU perustamaansa hengellisen matkakumppanuuden ryhmään Herttoniemen seurakunnassa. Ryhmä kokoontuu kerran kuukaudessa ryhmäläisten kodeissa rukouksen ja jakamisen ympärille.

– Ryhmämme ei ole terapiaryhmä. Lueimme joka kerralle sovitun tekstin, jonka käymme yhdessä läpi ennen hiljaista rukousta, kertoo Huima. Ryhmän lisäksi hänellä on oma hengellinen ohjaaja.

HENGELLISTÄ OHJAUSTA on kirkossamme ollut kautta aikojen, mutta se on uinunut ja herännyt keskusteluun vasta viime vuosina muun muassa hiljaisuuden liikkeen edustajien virittämänä. Mietiskely, keskittävä rukous ja mystiikka kuuluvat nekin luterilaisuuteen.

– Hengellisen ohjauksen piiriin eivät kuulu vain hengellisten kysymysten pohdinta vaan tärkeää on myös kohdata sisäisiä ristiriitoja ja viipyä niissä tarvittava hetki. On otettava aikaa sisäiseen kuuntelemiseen ja katselemiseen, näkee Huima.

HÄNELLE RAKAS mietiskelymenetelmä on niin sanottu keskittävä rukous, jonka päämääränä on Jumalan läsnäololle avautuminen. Keskittävästä rukouksesta on paljon puhunut muassa sisterssiläismunkki **Thomas Keating**. Keskittävän rukouksen juuret menevät vuosisatojen taakse erämaaisiin, jotka mietiskelivät psalmien lyhyitä säkeitä tai sanoja.

– Rukouksessa ankkuroidutaan hiljaisuuteen, otetaan vastaan erilaiset tunteet

ja päästetään ne sitten menemään. Olenaisista on se, että luottamus Jumalaan siirtyy pään ja mielen tasolta sydämen ja olemuksen tasolle, pohtii Huima.

HÄN HALUAA omalla esimerkillään rohkaista löytämään uskon kokonaisvaltaisuus. Tällä hetkellä hän miettiikin, millä tavalla hän voisi pappina ohjata kirkossa ruumiilliseen rukoukseen. Kehollisuutta hän tuo hengellisiin harjoituksiin myös äänimaljoilla. **Peter Hessin** kehittämiä maljoja napauttamalla saadaan harmoninen sointu, jonka värähtely kulkeutuu ihmisen kehoon ja ääni resonoi kehossa.

Maljat ovat Stina Huimalla ikään kuin väline sydämen hiljaisuuden ja Jumalan puhuteltavaksi löytämisen suhteen.

– Käytän maljoja hiljentämään ja keskittämään mieltä rukoukseen. Ensinnäkin maljoja ja sitten ollaan hiljaa vaikkapa 20 minuuttia. Keskittävän rukouksen voi myös päättää maljan soittamiseen.

ÄÄNEN JA SEN VÄRÄHTELYN hoitavalla vaikutuksella on idän kulttuureissa tuhansien vuosien perinne. Äänimaljat ovat rauhoittaneet Stina Huiman käsissä esimerkiksi muistihäiriöistä sekä aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriöistä potevia ihmisiä.

Heidi Rautionmaa

HILJAINEN TILA

KRISTILLINEN SPIRITUALITEETTI, KEHO & MIELI

WWW.HILJAINENTILA.FI

Tule, ole, tapaa ja toimi

Kirkko Helsingissä koostuu 18 suomenkielisestä ja kolmesta ruotsinkielisestä evankelis-luterilaisesta seurakunnasta sekä niiden Yhteisestä seurakuntatyöstä. Säännöllisen viikkotoiminnan lisäksi tarjolla on monenlaista maan ja taivaan väliltä.

BONGAA MESSU

Vuoden 2014 kestävä kirkkokierros, jossa jokaisella helsinkiläisellä ev.lut. seurakunnalla on yksi oma nimikkomessu.

bongaamessu.fi

AGRICOLAN MESSU

Messu kerää hyvin erilaisia ihmisiä, etsijöitä ja epäilijöitä, löytäneitä ja lohduttautuneita. Keskiviikkoisin klo 20 Mikael Agricolan kirkossa.

[Facebook: Agricolanmessu](https://www.facebook.com/agricolanmessu)

TUOMASMESSU

Avaran hengellisyyden luterilainen messu, jossa yhdistyvät arkiseen elämään liittyvät kysymykset ja rukoukset, vanhan kirkon traditiot sekä mukaansatempaavat tuomaslaulut. Sunnuntai-iltaisin Mikael Agricolan kirkossa.

tuomasmessu.fi

POP-MESSU

Töölön ev.lut. seurakunnan järjestämä nuorten aikuisten messu. Musiikista vastaavat bändi ja popkuoro. Messun ajaksi on järjestetty lastenhoito. Joka kuukauden ensimmäinen sunnuntai klo 18.

uskotoivorakkaus.fi/popmessu

METALLIMESSU

Kristillisen metallimusiikin säestyksellä pidettävä luterilainen jumalanpalvelus.

metallimessu.com

SATEENKAARIMESSU

Seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluville ja heidän läheisilleen suunnattu jumalanpalvelus pääsääntöisesti kuukauden viimeisenä lauantaina Alppilan kirkossa.

[Facebook: Sateenkaarimessu Helsingissä](https://www.facebook.com/sateenkaarimessu)

TYÖN MESSU

Seurakuntien yhteiskunnallisen työn ja ay-liikkeen 3+1-ryhmän järjestämä vuosittainen teemamessu ihmisten kysymyksistä työn maailmassa. Seuraava messu 27.11. klo 18 Kallion kirkossa.

[Facebook: Työn messu](https://www.facebook.com/tyonmessu)

EKUMEENINEN LUOTTAMUKSEN RUKOUSHETKI

Taizé-lauluja, Raamatun tekstejä ja hiljaista mietiskelyä joka maanantai klo 18 Helsingin tuomiokirkon kryptassa. Kerran kuukaudessa Luottamuksen messu.

luottamuksenmessu.fi

MAAN SUOLA

Keskustelua kiinnostavista ja ajankohtaisista maailmaan, yhteiskuntaan, kulttuuriin, ihmiseen ja kristinuskoon liittyvistä aiheista kerran kuukaudessa Helsingin tuomiokirkon kryptassa.

uskotoivorakkaus.fi/maansuola

PIENYRITTÄJIEN VERKOSTOFOORUMI

Tapaamisia, teemakeskusteluja, lomaleiri ja retriitti.

helsinginseurakunnat.fi/pienyrittajat

LAUANTAIBRUNSSI ALPPILASSA

Huippukokit ja huippuruoat. Lapsille leikkitila. Aikuiset 15 €, lapset 1 €/ikävuosi. Osa tuotosta hyväntekeväisyyteen.

[Facebook: Alppilan kirkon brunssi](https://www.facebook.com/alppilan.kirkon.brunssi)

KAFFE PÅ PLATTAN UTANFÖR MATTEUSKYRKAN - PIHAKAHVIT ITÄKESKUKSESSA

Matteus församling ja Vartiokylän seurakunta tarjoavat pihakahvit lauantaisin kerran kuukaudessa Matteuksen kirkon pihalla.

Seuraavat kerrat 10.5. ja 14.6. klo 12.30-14.

matteus.fi

USKONTOJEN KYLÄ

Maailma kylässä -festareilla Kaisaniemen puistossa suihkulähteen vieressä 24.-25.5. Ohjelmaa tasatunnein, kahvila.

[Facebook: Uskontojen kylä](https://www.facebook.com/uskontojenkyla)

TUKIPISTE SOLMU

Nuorille ja nuorille aikuisille eli 13-39-vuotiaille suunnattu Malmin seurakunnan palvelu. Tukipiste tarjoaa keskusteluapua, neuvontaa, apua muiden palvelujen haussa sekä vertaistukitoimintaa.

tukipistesolmu.fi

SNELLU

Helsingin seurakuntayhtymän Erityisnuorisotyön keskus Kalliossa. Ota yhteyttä, jos elämässä joku mättää tai on solmussa tai haluat kouluttautua Saappaan vapaaehtoiseksi.

snellu.info

SENIORIFOORUM

Satoja ikäihmisiä kokoava avoin kohtaamispaikka, jossa tarjolla korkeatasoisia alustuksia ja luentoja. Agricolan kirkon kryptassa keskiviikkoisin syys- ja kevätlukukauden aikana.

seniorifoorum.fi

HALUATKO KUMMIKSI?

Ripari on vain kerran elämässä. Helsingin seurakunnissa ilmoittautumisaika on loka-marraskuussa. Aikuisille järjestetään omia rippikouluja, myös yksityisesti.

mestat.fi/rippikoulu

TAHDON!

Tietoa häistä, vihkimisestä ja parisuhteesta.

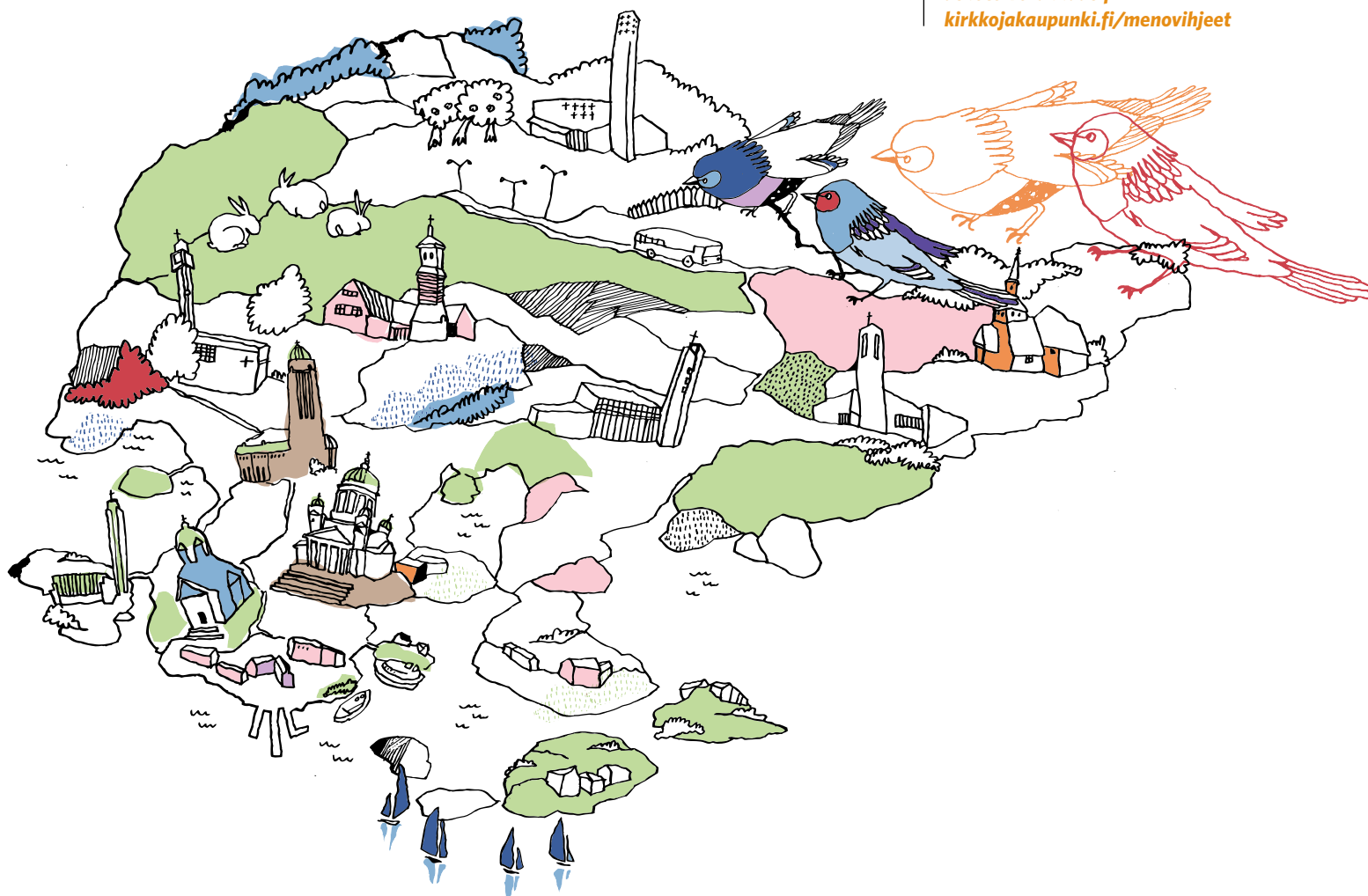
uskotoivorakkaus.fi/tahdon

JA PALJON MUUTA:

helsinginseurakunnat.fi

uskotoivorakkaus.fi

kirkkojakaupunki.fi/menovihjeet

KUVA: AAT

Pääsy vapauteen vaatii yhteistyötä

Köyhyys ajaa nuoria ihmiskaupan uhreiksi Kaakkois-Aasiassa.

Mopotaksin kuski viittoo minut oikealle kadulle Ho Chi Minh Cityssä, joka tunnetaan edelleenkin paremmin Saigonina. Yhdeksän miljoonan Ho Chi Minh City on Vietnamin suurin kaupunki. Pieni kuja jota kuljen, on yksi sen hiussuonista.

KUJAN PERÄLLÄ on Alliance Anti Traffic -järjestön (AAT) pieni toimisto, jonne saavun iltaapäivän hautovassa helteessä. Järjestö on yksi Suomen Lähetysseuran kumppaneista. Se on tehnyt ihmiskaupan vastaista työtä Kaakkois-Aasiassa vuodesta 2007. Minua vastassa on vietnamilainen **Monica***, joka tekee järjestön ruohonjuurita-

son työtä.

MONICA on se, jolle ihmiskaupan uhreiksi joutuneet hädissään soittavat. Usein soittaja on vietnamilainen nuori, joka on houkuteltu naapurimaahan paremman elannon perässä. Nuo-

VIERAASSA MAASSA ihmiskaupan uhreilta takavarikoidaan passi. Monet – erityisesti nuoret tytöt – joutuvat seksityöläisiksi vastoin tahtoaan bordelliin. Kun puhelu saapuu Monicalle, hetkeäkään ei ole hukattavissa. Uhrin yhteydenotto tarkoittaa aina kasvanutta riskiä tulla tapetuksi tai kaupatuksi jonnekin muualle. Viimeksi Monica auttoi järjestönsä yhteistyökumppania Malesiassa, jotta ihmiskaupan uhriksi joutunut nuori nainen saatiin pois pakkotyöstä bordellissa.

– Tärkeintä on saada uhri selvittämään oman ”vankilansa” osoite. Tämä on yleensä vaikein

ja ratkaisevin osa pelastusoperaatiota. Pakeneminen omin voimin on vaarallista ja usein mahdotonta, Monica kertoo.

TAPAUKSEN TYTTÖ ei ollut saanut selvitettyä osoitetta, joten oli keksittävä muuta.

– Pyysin häntä kuvailemaan ikkunasta näkyvän vastapäisen kaupan mainoksia. Yhdestä löytyi lopulta puhelinnumero ja sen avulla sain mutkien kautta selvitettyä, missä tyttöä pidetään.

Tämän jälkeen tytölle kerrottiin, että sininen auto tulisi sovittuna aikana bordellin portin eteen. Ja sitten olisi juostava. Tyttö onnistui ja pääsi pakoon bordellista.

– Vaikka uhri saadaan pois ihmiskauppaajien luota, kotiinpaluu on vielä oma pelastusoperaationsa, Monica kertoo.

VIERAASTA MAASTA ulospääsy on haastavaa, sillä ihmiskaupan uhrilla ei ole passia eikä rahaa ja hän on usein tahtomattaan sotkeentunut

järjestäytyneeseen rikollisuuteen. AAT-järjestön haasteena onkin todistaa viranomaisille, että uhri on matkustanut maahan alun perin omalla passillaan eikä ole saapunut laittomasti maahan.

Monicalle itselleen työ merkitsee paljon.

– Hetki, jolloin saan olla muiden mukana lentokentällä ottamassa vastaan kotiin palaavaa tyttöä, antaa minulle voimaa.

**Haastateltavan nimi on muutettu turvallisuussyistä.*

Tero Massa. Kirjoittaja on Suomen Lähetysseuran työntekijä ja toimii Thaimaan evankelisluterilaisessa kirkossa pappina. Lähetysseura tukee neljäätoista ihmiskauppaa vastaan taistelevaa ja sen uhreja auttavaa kansalaisjärjestöä Vietnamin, Kambodzhassa, Laosissa ja Thaimaassa.

KUVA: AAT

AAT-järjestö järjestää pelastamis- ja kotiinpalauttamisoperaatioiden lisäksi seksuaalikasvatusta ja ihmiskaupan uhreille tarkoitettuja tukiohjelmia Vietnamsissa.

Suomen Lähetyseuran työntekijä: "Uhrin kohtelu on todella kovaa"

- ERITYISESTI heikosti koulutetut naiset, joilla ei ole henkilöllisyyspapereita, joutuvat helposti ihmiskaupan uhreiksi, kertoo **Tapani Haapala**, Suomen Lähetyseuran Mekongin alueen kehitysyhteistyökoordinaattori. Naisten kauppa Kiinaan paikkaamaan valikoivien aborttien aiheuttamaa naispulaa on yksi Vietnamille tyypillinen ihmiskaupan muoto.

– Erityisesti Kiinan puolella rajaa olevat viljelijät hankkivat vaimoja Vietnamsista kovaan hintaan. Maanviljely on paljon vaikeampaa ilman tilan emäntää ja perillinen pitää saada. Koko miehen perhe, joka on osallistunut vaimon hankintakustannuksiin, voi osallistua naisen pakottamiseen uuteen rooliinsa. Kohtelu voi olla todella kovaa, kunnes nainen alistuu elämään

uudessa kodissaan. Pakeneminen ei monesti ole mahdollista. Jos se onnistuu, rajalla ovat uudet ihmiskauppiat odottamassa uhriaan – joka on varsin avuton ilman mitään asiapapereita, passia tai henkilöllisyystodistusta, kuvaa Haapala.

Tero Massa

Ihmiskauppa Suomessa

■ Suomen lainsäädännön mukaan ihmiskauppaa on

- * toisen henkilön paritusrikoksen kaltainen seksuaalinen hyväksikäyttö,
- * pakkotyö tai muunlainen ihmisarvoa loukkaaviin olosuhteisiin saattaminen sekä
- * elinkauppa taloudellisessa hyötymistarkoituksessa.

■ Ihmiskauppa on tyypillisesti piilorikollisuutta, ja uhrien tunnistaminen on suuri haaste. Suomen uskotaan olevan ihmiskaupan kohde- ja kauttakulkumaa. Myös Suomen sisällä tapahtuu ihmiskauppaa, ja niin uhri kuin tekijäkin voi olla suomalainen.

■ Suomen ensimmäinen tuomio ihmiskaupasta annettiin Helsingin käräjäoikeudessa

heinäkuussa 2006. Sen jälkeen tuomioita on ollut muutamia.

■ Ihmiskaupan uhrien auttamisjärjestelmässä oli joulukuussa 2013 noin 100 asiakasta, joista suurin osa oli uhritutunut työperäisesti. Ihmiskaupan uhrien auttamisjärjestelmä toimii osana Joutsenon vastaanottokeskusta.

Lähde: ihmiskauppa.fi

Kirkko mentoroimaan kulttuurienvälisessä työssä

KALLION SEURAKUNTA käynnisti tänä keväänä monikulttuurisuustyön mentorkoulutuksen. Suomeen muuttaneet tarvitsevat rinnalla-kulkijoita, jotka auttavat heitä löytämään paikkansa uudesta yhteiskunnasta. Mentori ohjaa, opastaa, neuvoo ja tukee näitä kirkon monikulttuurisuustyössä vapaaehtoisina toimivia.

– Suomeen muuttanut voi olla ujo ja tarvita jonkun, jonka kanssa osallistua suomalaisiin tilaisuuksiin. Muutoin hän jää helposti oman ryhmänsä pariin, näkee koulutukseen osallistu-

nut, kiinankielisen seurakunnan pyhäkoulunopettaja **Guo Xiao Fang**.

Hänen mielestään keski-ikäisiin suomalaisiin on vaikeampi tutustua kuin nuoriin, jotka osaavat puhua englantia. Toisaalta Suomeen tullut tarvitsisi ystäviä, joiden kanssa harjoitella juuri suomen kielen taitoa.

Samalla kun vapaaehtoinen auttaa uuden asuinmaan käytännön asioissa, hän voi avata ovia myös kirkon kulttuurienväliseen toimintaan.

– Uskonto on monelle Suomeen tulleelle tärkeä osa elämää.

Kirkolla on tätä uskonto-osaa mista, jota tulisi laajemminkin hyödyntää, näkee koulutuksesta vastaava psykoterapeutti, työnohjaaja, kirkon luottamushenkilö **Riitta Asikanius**. Ihminen tulisi kohdata kokonaisvaltaisesti. Hänen henkiset ja hengelliset tarpeensa pitäisi myös huomioida. Koulutuksen toisena vetäjänä toimii psykodraamaohjaaja, työnohjaaja, kirkon vapaaehtoinen **Aila Weripää**.

Heidi Rautionmaa

Väärin autettu?

“Hyväntekeväisyys on riskin välttämistä, eräänlainen vakuutus huonon onnen varalle, uhri jumalille.” Autamme hädänalaisia, koska osaamme kuvitella itsemme avun tarvitsijoiksi. Toisaalta “jokaisen ihmisoikeuskampanjan tai humanitaarisen väliintulon edellytyksenä on tietty ylenkatse tilannetta ja uhreja kohtaan”.

Näin häiritsevästi kirjoittaa oikeustieteen professori **Costas Douzinas** teoksessa *Hyvän tekeminen ja valta* (toim. Frank Johansson 2013). Mutta onko humanitaarisen toiminnan arvosteleminen pahan tekemistä?

Kirjassa kerrotaan, että Lääkärit ilman rajoja -järjestö on julkaissut muutaman vuoden välein poleemisia artikkelikokoelmia, joissa sen omaa toimintaa ruoditaan perin pohjin.

Äkkiseltään voi tuntua oudolta, että humanitaariseen apuun keskittyneet järjestöt kritisoivat julkisesti omaa toimintaansa. Kuin saisi oksaa, jolla itse istuu.

Douzinas valaisee kirjoituksessaan humanitaarista työtä sääteleviä mekanismeja ja niihin kätkeytyviä valta-asetelmia. Toiminnan taustalla vaikuttaa ajattelumalli, joka tekee ihmisistä joko uhreja, pahiksia tai hyväksiä.

On uhreja, jotka esitetään voimattomina ja kasvottomina. On pahantekijöitä, jotka silkkää ahneuttaan ylläpitävät kärsimystä tuottavia rakenteita. Sitten on meitä pohjoisen pallonpuoliskon auttajia, jotka hyväntekeväisyyskonserttia televisiosta katsoessamme intoudumme höllettämään hetkeksi kukkaromme nyörit.

Kun roolitus tyypistää ihmiset näin yksilöteisiksi hahmoiksi, uhreille jää vain yksi tehtävä, nimittäin olla passiivisia avun kohteita. Heitä ei määritellä taitojensa tai kykyjensä vaan päinvastoin puutteittensa ja kyvyttömyytensä perusteella.

Kriittisyys hyväntekeväisyyttä kohtaan on tärkeää juuri siitä syystä, että kyse on niin arvokkaasta työstä. Järjestöjen itsekritiikki lisää uskottavuutta ja auttaa kehittämään toimintatapoja. Ihmiskuvan pohtiminen on erityisen tarpeellista. Avun kohteilta ei saa riistää ihmisyyden ydinolemusta, kykyä ja halua vaikuttaa omiin olosuhteisiinsa.

Olli Löytty

tutkija ja tietokirjailija

KUVA: HEINI LEHVÄSLAIHO

Vietetäänkö teillä joulua, divalia vai Id-al Fitr -juhlaa?

Pääkaupunkiseudun monikulttuurisuus ja sen myötä erilaiset uskonnot ja katsomukset tarjoavat varhaiskasvatukseen uusia mahdollisuuksia.

Lapset ja lastentarhanopettaja istuvat päivän aluksi aamupiirissä kalenteria tarkastellen. Sannalla on tänään syntymäpäivä, Ibrahim tietää, että sinä päivänä Kosovo itsenäistyi ja opettaja kertoo, että Aksan perhe viettää nyt holi-juhlaa. Holi on hindujen kevään juhla, jonka aikana ihmisten päälle heitetään värikkäitä jauheita. Lastentarhanopettaja lupaa, että päiväkotikin räjähtää tänään sateenkaaren väreihin.

SYKSYLLÄ, jolloin uusi toimintakausi alkoi, päiväkodin kasvattajat olivat listanneet lasten ja perheiden kielet, kulttuurit ja uskonnot tai katsomukset. Niiden mukaan rakennettiin lapsiryhmän oma juhlakalenteri. Tämä aamupiirituokio voisi olla esimerkki siitä, miten nykyajan päiväkodin uskonto- ja katsomuskasvatus on laajentunut käsittämään kaikki lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja katsomukset.

– Sen sijaan, että vältellään uskontoihin liittyviä kysymyksiä, kiistellään juhlaperinteiden sisällöstä tai keskitytään toimintaan liittyviin rajoituksiin tai uskonnollisten sisältöjen karsimiseen, päiväkodin kasvattajien tulee uskaltaa yhdessä lasten kanssa ihmetellä ja pohtia uskontoon ja katsomuksiin liittyviä asioita ja ilmiöitä, näkee varhaiskasvatussihteeri **Päivi Vuorelma-Glad**

Helsingin seurakuntayhtymästä. Kasvattajien tulisi käydä avointa ja asiallista keskustelua myös vanhempien kanssa.

– Yksi uskoo Jeesukseen, toinen Allahiin ja kolmas ei ehkä mihinkään. Päiväkodissa ei voi olla sanoja tai asioita, joita lapsi ei saa ääneen sanoa tai kysyä. Pienet ja suuret elämänkysymykset kuuluvat lapsen kehitykseen, lisää Vuorelma-Glad.

PÄIVÄKODIN USKONTOKASVATUSTA monikulttuurisuuden näkökulmasta tutkinut lastentarhanopettaja **Silja Lamminmäki-Vartia** nostaa omassa työssään eri kulttuurien ja uskontojen juhlat yhteiseksi ilon aiheeksi. Erilaiset juhlat rytmittävät vuodenkiertoa ja tarjoavat oivallisen välineen uskonto- ja katsomuskasvatukseen.

– Esimerkiksi lasten itsensä esittämä joulukuvaelma tuo esiin juhlan perinteet. Samalla myös ne perheet, jotka eivät juhlaa vietä, oppivat miksi juhlaa vietetään. Eräs somaliäiti totesikin pääsiäisvaelluksen kierrettyään: ”No nyt minä ymmärrän mikä pääsiäinen on. Olen monta vuotta ihmetellyt kun kalenterissa on sille niin monta päivää!”

– Samoin on tärkeää kehittää vaikkapa suomalaisen päiväkodin tapaa viettää islamin ramadan-paastokuukauden päättävää Id al Fitr -juhlaa, jatkaa Lamminmäki-Vartia.

PÄIVÄKODEISSA ANNETTAVAA uskonto- ja katsomuskasvatusta ohjaavat valtakunnalliset varhaiskasvatussuunnitelman sekä esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet. Tavoitteena on, että lapset saavat laajasti tietoa, kokemuksia sekä elämyksiä maailman erilaisista ilmiöistä, jollainen uskontokin on.

Päivi Vuorelma-Glad ja Silja Lamminmäki-Vartia ovat sitä mieltä, että uskonto- ja katsomuskasvatus tulisi nähdä osana päiväkotien monikulttuurisuuskasvatusta. Silloin erilaiset kielet, kulttuurit, uskonnot ja katsomukset nähdään myönteisinä lapsen identiteetin rakentumiselle.

– Myös uskonnottoman perheen lapsi tarvitsee tietoa ympäröivästä maailmasta ja sen monimuotoisista ilmiöistä. Siksi uskonnottomuutta voi päiväkodissa käsitellä yhtenä katsomuksena muiden joukossa. Positiivisen uskonnonvapauslain hengessä eri uskonnot sekä uskonnottomuus ovat samalla viivalla, sanoo Lamminmäki-Vartia. Hän on mukana uudistamassa valtakunnallisia esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmia uskonnon aineryhmässä.

RETKET, VIERAILUT JA VIERAILIJAT ovat aina rikastuttaneet päiväkodin arkea. Yhteistyö esimerkiksi luterilaisten seurakuntien kanssa on edelleen sallittua ja luontevaa.

– Seurakunnan järjestämät tilaisuudet eivät kuitenkaan voi olla ainoita uskontokasvatuksen muotoja, vaan uskonto- ja katsomuskasvatus on päiväkodin omien kasvattajien vastuulla, huomioi Lamminmäki-Vartia.

– Lisäksi on hyvä muistaa, että kaikilla lapsilla on oikeus suunniteltuun ja tavoitteelliseen toimintaan, joten seurakunnan tilaisuuksien rinnalla tulee olla aina vaihtoehtoisia pedagogista toimintaa. Oikein suunnitellulla pienryhmätoiminnalla voidaan muutenkin toteuttaa lasten omia uskontoja tukevaa katsomuskasvatusta.

Heidi Rautionmaa

Ennakkoluulot kaatuvat moskeija- ja kirkkovierailuilla

VOUSAAREN seurakunnan ja Resalat Islamilaisen Yhdyskunnan naiset ovat kokoontuneet muutaman vuoden ajan tapaamaan toisiaan kahdesti vuodessa. Maahanmuuttajataustaisia asukkaita on Vuosaaressa paljon, ja heistä suuri osa on muslimeja.

– On tarve luoda yhteistä ymmärrystä kristittyjen ja muslimien kesken, eri tavoin ajattelevien uskovien välillä, näkee kokoontumisiin osallistuva Vuosaaren seurakunnan pappi **Marketta Antola**.

– Yhteisömme naiset toivovat tietoa siitä, kuinka kristityt kasvattavat lapsiaan maallistuneessa yhteiskunnassa. He haluavat kuulla, kuinka vanhemmat ratkaisevat esimerkiksi teini-ikäisen kasvatushaasteita. Tässä halutaan tukea, kertoo Resalat Islamilaisen Yhdyskunnan puheenjohtaja **Paula Kemell** kohtaamisten toiveista.

– Vuoropuhelun myötä maahanmuuttajataustaiset yhteisömme jäsenet voivat itse kysellä kristityiltä heidän uskonstaan ja tavoistaan. Naiset haluavat esimerkiksi tietää uskonnollisten juhlapyhien perinteiden taustoja: miksi pääsiäisenä on tipuja ja miksi juhannuksena poltetaan kookkoja?, Kemell jatkaa.

KUVA: HEIDI RAUTIONMAA

– Naisilla on arjestaan paljon yhteistä jakamista uskontotaustasta riippumatta, näkevät tapaamisiin osallistuvat Marketta Antola ja Paula Kemell.

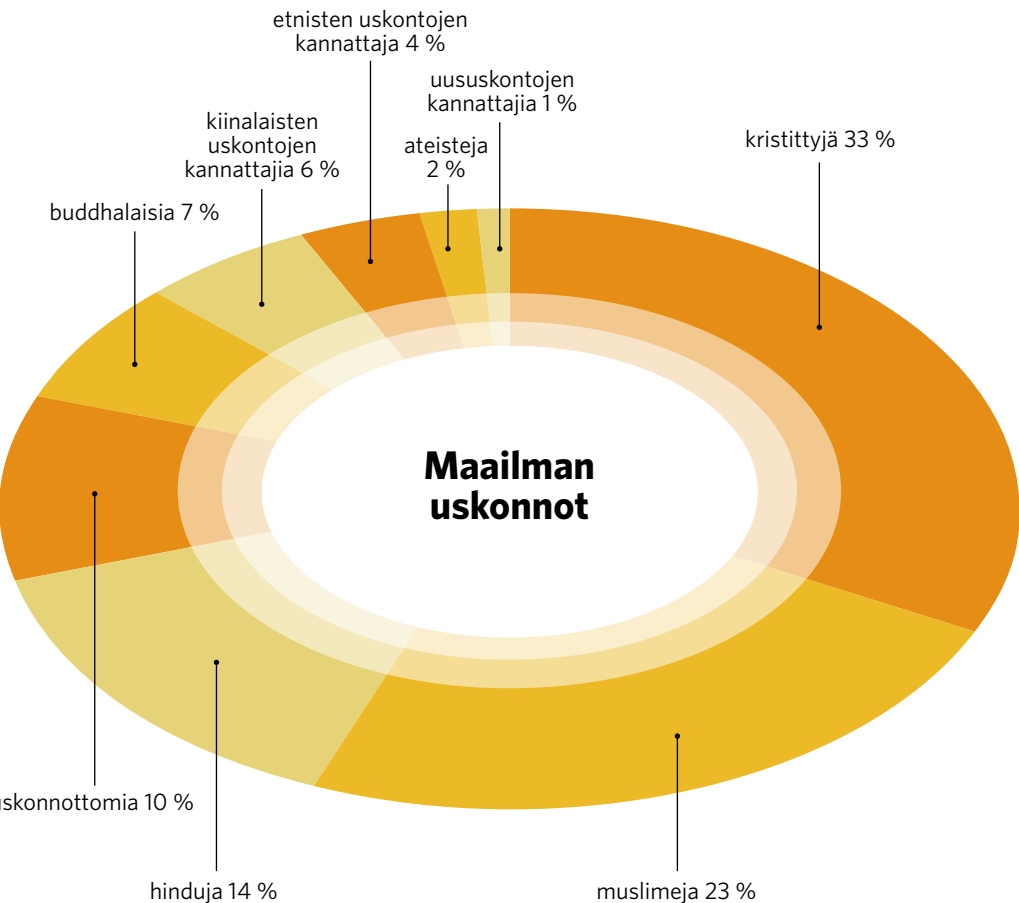
USKONTODIALOGIPIIRIN teemat nousevat ryhmästä. Naiset ovat esimerkiksi keskustelleet rukouksesta, enkeleistä, juhlapyhistä, lastenkasvatuksesta ja masennuksesta. Jokainen tuo mukanaan jonkin aiheeseen liittyvän esineen, jonka avulla voi kertoa omat ajatuksensa ja käsityksensä. Kukin puhuu omasta puolestaan ja kuuntelee toisia.

Naiset ovat huomanneet, että keskinäinen ymmärrys ja toisten kunnioittaminen ovat

kokoontumisten myötä lisääntyneet.

– Toinen toistemme kunnioittamisen ja kuuntelemisen säännön pitäminen selkeänä auttaa ja poistaa pelkoja molemmin puolin. Ole avoin omas-tasi, kuuntele toisen avointa puhetta ja ota se hyväksyvästi vastaan. Älä yritä muuttaa toisen ajattelutapaa, luettelee Antola asioita, joista syntyy hyvä kanssakäyminen.

Heidi Rautionmaa

Lähde: International Bulletin of Missionary Research, January 2014.

Positiivinen uskonnon-vapaus on kaikkien etu

Yhteiskunta, joka ei suvaitse erilaisuutta, on pelottava paikka elää. Yhtälailla vaatimus suvaita ihmistä, joka ei suvaitse sinun tapaasi elää, sinun arvojasi, vaan vaatii sinua muuttamaan tai jopa muuttamaan pois, on monen tutkijan mielestä kohtuuton.

Uskonnonvapaus on ihmisoikeus. Positiivinen uskonnonvapaus tarkoittaa oikeutta ilmaista ja harjoittaa uskontoa sekä kuulua uskonnolliseen yhteisöön. Negatiivisen uskonnonvapauden mukaan ketään ei saa velvoittaa omantunnon vastaisesti osallistumaan uskonnon harjoittamiseen tai kuulumaan uskonnolliseen yhteisöön.

Pew Research Center -tutkimuslaitoksen mukaan maailman väestöstä 84 prosenttia tunnustaa jotakin uskontoa, mutta 75 prosenttia väestöstä elää maissa, joissa rajoitetaan uskonnonvapautta ja vakaumuksen ilmaiseminen voi johtaa vakaviin seurauksiin ja syrjintään. Turvapaikan saaminen uskonnon tai vakaumuksen perusteella on erittäin vaikeaa.

Uskonollisperäisten jännitteiden lieventäminen kaventaa radikaaliryhmien toimintakenttää. Jos halutaan suojella ja vahvistaa uskonnonvapautta, on vahvistettava ihmistä. Uskonnonvapauden loukkauksiin tulee reagoida välittömästi ja viisaasti.

Oikeudenmukaisuusteoreetikko **John Rawls** on esittänyt vakaumusten tasa-arvoiselle toteutumiselle kahta vaihtoehtoa. Ensimmäisessä vaihtoehdossa uskonnot pyritään sulkemaan kokonaan julkisen elämän ulkopuolelle. Toisessa vaihtoehdossa julkiseen keskusteluun hyväksytään kaikki uskonnot ja uskonnot katsomukset niin pitkään kuin ne suhtautuvat kunnioittavasti ja tasa-arvoisesti toisiinsa. Rawlsin mielestä oikeudenmukainen valtio valitsee jälkimmäisen vaihtoehdon ja sen lisäksi turvaa vakaumuksen harjoittamisen todellisen mahdollisuuden.

Kaisa Iso-Herttua
uskonnollista suvaitsevaisuutta
tutkiva sosiaalietiikan jatko-opiskelija,
korkeakoulupappi

KUVA: HEIDI RAUTIONMAA

KUVA: MIRVA HELENIUS

Pienyrittäjän tukena

**Terhi Takanen
tukee vertaisiaan
Pienyrittäjien
tukihankkeessa.**

Pienyrittäjän leipä on murusina maailmalla. Huoli toimeentulosta ja työn jatkuvuudesta painaa monen mieltä. Vapaa-aikaa on vähän, ja jos sitä onkin, ei ole

aina rahaa tehdä mitään. Vuoden 2008 lama heijastelee yhä monen elämään. Kaikki eivät ole saaneet yritystoimintaa heräteltyä sen jälkeen.

– Pahimmillaan yrittäjä joutuu ottamaan lainaa saadakseen leipää pöytään ja laskut maksettua. Silloin on herkästi lainakierteessä. Tilanne voi tuntua niin häpeälliseltä, että se salataan jopa lähipiiriltä, kertoo taloushallinnon alalla toimiva yrittäjä, KTM **Terhi Takanen**.

Vaikeimmassa tilanteessa ovatkin yksinelävät yrittäjät, joilla ei ole taloudessaan toista rahan tuojaa. Yrittäjiksi houkuttellaan, mutta pienyrittäjiä ei tueta. Ulkoistamalla toimintaansa työnantaja voi väistää työnanta-

jan velvoitteet. Jos tulee huonoja kausia, yrittäjän on sinniteltävä, sillä työttömyysturvaa ei saa.

OSA TULEE pienyrittäjätöimintään tavatakseen samassa veneessä olevia ihmisiä. Pienyrittäjän työ on usein yksinäistä ja moni kaipaa yhteisöä. Verkostoiminen antaa voimaa ja saatua tuoda uusia työkontakteja. Vaikka tuntuisi houkuttelevalta poteroitua neljän seinän sisään, sinne ei kannata eikä tarvitse jäädä.

– Kun annat jotain itsestäsi, saat jotain itsellesi. Kun teet jotain sellaista, mitä et ole koskaan tehnyt, saatat yllättyä, Takanen uskoo.

TAKANEN antaa yrittäjille vinkkejä, miten jossain tilanteessa kannattaisi toimia tai mistä uusia asiakkaita tai työkeikkoja voisi löytyä. Pienyrittäjähankkeessa myös yrittäjät voivat auttaa toisiaan ja kertoa, miten ovat jostain tilanteesta selviytyneet.

– Jos näen lehdessä ilmoituksen siivoustyötä tarjoavasta tahosta, voin ehdottaa siivousalan yrittäjälle, että mitäpä, jos kokeilisit tuota. Tiukassa tilanteessa ei aina itse jaksaa tarttua mahdollisuuksiin.

MONET ASIAT, kuten huono kirjanpitäjä, voivat tuoda yrittäjälle lisästressiä. Tällöin olisi tärkeää, että yrittäjä pääsisi hetkeksi irrottautumaan stressaavasta tilanteesta, saisi suunnattua ajatuksia muualle.

– Joidenkin yrittäjien kanssa olen käynyt esimerkiksi elokuvissa, kahvilla ja pyöräilemässä. Tällöin myös yrittäjä saa tunteen, että hän verkostoitunut.

Takanen on saanut vapaaehtoistyöstä itsekkin paljon ja tutustunut uusiin ihmisiin.

– Hiljaisuuden rettriitti oli hieno kokemus. Kaunis luonto ja pysähtyminen toivat voimavaroja.

Marjo Hentunen

Helsingin seurakuntayhtymän Pienyrittäjien tukihanke tarjoaa helsinkiläisille pienyrittäjille verkostofoorumia, virkistystoimintaa ja mentorointia.

helsinginseurakunnat.fi/pienyrittajat

Pienyrittäjien tuki - Kirkko Helsingissä on Facebookissa.

KUVA: MIRVA HELENIUS

Köyhien ääni kuuluu 3K-verkostossa

KUKA KUUNTELEE KÖYHÄÄ? on verkosto, jossa kokemusasiantuntijat ovat mukana keskustelemassa köyhyydestä ja ehdottamassa konkreettisia toimenpiteitä köyhyyden vähentämiseksi. Kuusi vuotta toiminut 3K-verkosto kokoaa asiantuntijat, päättäjät ja median.

– Vaikka olemme puoluepoliittisesti sitoutumaton yhden asian liike, olemme saaneet pitää tilaisuuksia eduskunnan kansalaisinfossa kunkin eduskuntaryhmän isännöimänä. Olemme vaikuttaneet muun muassa nykyiseen hallitusohjelmaan. Verkosto tekee tiivistä yhteistyötä eduskunnan köyhyysryhmän kanssa, kuvaa verkoston tiedotusvastaava, pappi **Tuula Paasivirta**.

VERKOSTOSSA OVAT MUKANA esimerkiksi Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (THL), Suomen ev.lut. kirkon diakonia ja sielunhoito, Invalidiliitto ry sekä sosiaalitoimen edustus. Iso osa verkoston jäsenistä on mukana yksityishenkilöinä. Ryhmä on avoin kaikille.

– Verkostomme syntyi Stakesissa (nykyisin THL) 2008 pidetyn Kuka kuuntelee köyhää? -seminaarin jälkeen. Halusimme nostaa keskusteluun köyhien asiaa eri näkökulmista ja antaa äänen köyhille itselleen. Kirkon sielunhoitajana ja kriisityöntekijänä olin kohdannut ihmisten köyhyyttä ja ahdistusta. Se sai minut lähtemään tähän toimintaan, muistelee Paasivirta.

– Köyhällekin ihmiselle on tärkeää, että hän tulee kuulluksi ja saa sanoa myös kärkeviä ajatuksia, koska niitä kuitenkin on pinnan alla. Facebook-ryhmämme parasta antia on,

että siellä kohtaavat alan tutkijat, sosiaali- ja terveysalan työntekijät, kirkon työntekijät, järjestötyöntekijät ja köyhät itse. Myös työsäkävissä on köyhiä ihmisiä. Köyhyys ei siten kosketa vain työttömiä tai pienellä eläkkeellä toimeentulevia henkilöitä.

VERKOSTO ON EHDOTTANUT, että sarjahoitomaksuista terveydenhuollossa luovuttaisiin. Näitä kuluja on eniten syöpäpotilaiden hoidossa ja pienillä tuloilla elävien vammaisten kuntoutuksissa.

– Olemme myös ehdottaneet, että kunnat luopuisivat käyttämästä yksityisiä perintäfirmoja periessään omia saatavia usein hyvin köyhiltä kuntalaisilta. Näiden firmojen kautta perintäsaatatavat voivat nousta pilviin, Paasivirta jatkaa.

KÖYHYYSTUTKIJA Jouko Karjalainen mukaan köyhien viesti menee läpi, mutta keskusteluissa ei ole vielä päästy ongelmien ratkaisuvaiheeseen.

– 3K-verkoston toiminta-aikana ollaan eletty syvenevän taantuman aikaa. 3K on ollut vauhdittamassa keskustelua ja se on antanut kasvot köyhyyden kysymyksiin, ajattelee THL:ssä työskentelevä Karjalainen. Kuka kuuntelee köyhää? -verkosto kannattaa pohjoismaista hyvinvointivaltiota, jonka voima on tuntemattomien huolenpito tuntemattomista.

Tuula Paasivirta ja Heidi Rautionmaa

Lisätietoja verkostosta:
kukakuunteleekoyhaa.fi

KUVA: HEIDI LUNDSTRÖM

Pihalla näyttelyssä on mukana suulla maalaavan Lissu Lundström (60). Hän on yksi harvoista suomalaisista suulla maalaavista taiteilijoista. Kuvassa Lissu Lundström ja taustalla hänen teoksensa *Ruska ja Vauhdin hurmaa*.

Taiteentekijä pihalla -näyttely

3.-7.6.2014

Balderin talon sisäpihalla,
Helenankatu 4, Helsinki

Kuka kuuntelee köyhää -verkosto tarjoaa köyhille taiteilijoille vapaaksi viikoksi myyntinäyttelymahdollisuuden. Tapahtuman ohessa on erilaista sosiaali- ja yritysneuvontaa sekä yleisötilaisuus kokemusasiantuntijoinen Kuka kuuntelee köyhää -verkoston taattuun tyyliin.

Tarkemmat tiedot 15.5. jälkeen
kukakuunteleekoyhaa.fi
ja verkoston fb-sivuilla.

KUVA: MIRVA HELENIOUS

Kaikenikäisten kahvila

LAUTTASAAREN KIRKKOKAHVILA on olohuone, jossa eri-ikäiset ihmiset voivat kohdata toisiaan. Tuotolla rakennetaan kaivoja ja kouluja kehitysmaihin.

Kirkkoon kokoonnutaan yleensä virallisissa merkeissä, kuten häissä ja hautajaisissa. Ehkä juuri siksi idea kirkkokahvilasta virisi lauttasaarelaitosten mielissä pari vuotta sitten.

– Toiveiden kirkko -kyselyssä kirkkoon kaivattiin yhteistä olohuonetta, paikkaa, jossa voisi tavata ihmisiä ja viettää aikaa kahvikupin tai lounaan ääressä, kertoo aiemmin myös Merimieskirkon toiminnassa mukana ollut Lauttasaaren kirkkoherra **Juha Rintamäki**.

KAHVILASSA on sohvia, ilmainen nettiyhteys, taidenäyttelyitä ja leikkipaikka lapsille. Rintamäen mukaan kahvila voisi toimia myös vapaaehtoistyön verkostona.

– Nuori voisi auttaa iäkästä henkilöä esimerkiksi lumen luomisessa tai ostoksien kantamisessa. Lisäksi se mahdollistaisi sukupolvien kohtaamisen.

KAHVILAN TUOTTO lahjoitetaan Kirkon Ulkomaanavulle. Maailmassa yli miljardi ihmistä elää ilman puhdasta vettä ja likaisen veden aiheuttamiin sairauksiin kuolee joka päivä kymmeniätuhansia ihmisiä. Rahoilla kyliin rakennetaan kaivoja ja kouluja.

Kirkkokahvila osallistuu myös Yhteisvastuukeräykseen, jonka teemana on tänä vuonna saattohoito. Syksyllä kahvilaa on tarkoitus pitää avoinna myös keskiviikkoiltoisin. Viikonloppuisin kirkkokahvilan voi varata perhejuhliin.

Lauttasaaren kirkkokahvila on avoinna osoitteessa Myllykallionrinne 1 B, ma–pe kello 10–18. Lauttasaaren seurakunnan tiloissa toimii myös vapaaehtoisten vetämä Ruokapiiri.

Marjo Hentunen

kirkkokahvila.com
Facebook: Kirkkokahvila

Suvivirsi auttaa

KIRKON ULKOMAANAPU KERÄÄ Suvivirsi-kampanjan avulla varoja kehitysmaiden lapsien ja nuorien koulutuksen hyväksi. Koulutus ei tarkoita pelkästään koulurakennuksia, viikkoja ja kyniä vaan myös laadukasta opetusta.

Yhdessä laulamalla voimme muuttaa maailmaa. Lahjoituksellasi autat lasta saamaan riittävän koulutuksen avulla paremman tulevaisuuden.

Suvivirsi-kampanjaa tehdään yhteistyössä Kirkon Ulkomaanavun ja lähes kahdensadan suomalaisen seurakunnan kesken. Lahjoittaa voi osoitteessa suvivirsi.fi sekä Suvivirsi-tilaisuuksissa ympäri Suomen.

Stadin suvivirsi -yhteislaulutapahtuma UMon ja nimekkäiden esilaulajien johdolla tiistaina 25.5. klo 17 ja 19 Narinkkatorilla Helsingissä.

suvivirsi.fi

Globaalia oikeudenmukaisuutta

HALUAISITKO VAIKUTTAA oikeudenmukaisemman maailman puolesta? Changemaker on Kirkon Ulkomaanavun yhteydessä toimiva nuorten ja nuorten aikuisten vaikuttamisverkosto, joka toimii globaalin oikeudenmukaisuuden puolesta. Verkosto toimii sekä valtakunnallisesti että paikallisesti.

Changemakerin toiminta on avointa kaikille. Jäsenyys on maksuton eikä se velvoita mihinkään, mutta tarjoaa paljon erilaisia mahdollisuuksia. Jäsenyyden ikäraja on 35 vuotta. Toimintaa voi tukea ja siihen osallistua myös Changementorina.

changemaker.fi

Sinustako EAPPI-tarkkailija?

EAPPI ON EKUMEENINEN KUMPPANUUSOHJELMA Israelissa ja palestiinalaisalueilla. Ohjelma käynnistyi vuonna 2002 Jerusalemin kirkkojen pyynnöstä.

EAPPI-tarkkailijat tarjoavat suojelevaa läsnäoloa haavoittuville palestiinalaisyhteisöille, tukevat israelilaisia ja palestiinalaisia rauhanaktiiveja sekä tekevät vaikuttamistyötä palestiinalaisalueiden miehittämisen päättämiseksi.

Vapaaehtoiset tarkkailijat työskentelevät kenttäjaksolla kolme kuukautta. Paluun jälkeen he sitoutuvat vaikuttamistoimintaan kotimaassa.

Suomesta EAPPI-ohjelmaan osallistuu Kirkon Ulkomaanapu. Haku vuosien 2014–2015 ohjelmaan on käynnissä 15.5.–15.6.2014.

Hakuohjeet, lomakkeet sekä tehtävän kuvaus ja valintakriteerit: eappi.fi ja kirkonulkomaanapu.fi

KUVA: MIRVA HELENIUS

Maan suola

KESKUSTELUJA MAAILMASTA, YHTEISKUNNASTA JA IHMISESTÄ Helsingin tuomiokirkon kryptassa kerran kuussa keskiviikkoisin klo 17.30–19. Klo 17 alkaen tarjolla keittoa (3€) ja iltojen päätteeksi teetä.

14.5. Sodan vaietut arvet. Tutkijatohtori Ville Kivimäki elokuvaohjaaja Timo Korhosen haastateltavana.

17.9. Vapaita kuluttamaan? Mihin kuluttaminen antaa vapautta ja miten se vie vapautta? Miten rakennamme itseämme kuluttamalla? Miten voimme vaikuttaa kuluttamisen kautta?

15.10. Valta kirkossa. Kuka käyttää virallista ja epävirallista valtaa kirkossa? Ilta liittyy syksyn seurakuntavaaleihin.

19.11. & 10.12. Ajankohtaisia aiheita

uskotoivorakkaus.fi/maansuola

Loviisan rauhanfoorumi 2.–3.8. ja 6.8.

LUVASSA MM. toritapahtumia, seminaareja, suomalaista ja kansainvälistä musiikkia, rauhanjazzit ja Loviisan Laulujuhlat.

Seminaari-aiheina Vuodet 1914–2014 – Rauhanaatteen, rauhanliikkeen ja kansainvälisten instituutioiden sadan vuoden kehitys; Syyria; YK ja kestävä kehitys; sekä Venäjä.

rauhanfoorumi.fi

Hiroshima-ilta 6.8. Helsingissä

KYNTTILÄLYHTYJEN LASKU VETEEN Hiroshiman ja Nagasakin pommitusten uhrien muistoksi ja protestiksi ydinaseuhan mielettömyyttä vastaan.

Keskiviikkona 6.8. 2014 klo 21–22 Oopperan Amfi-teatterilla (Kansallisoopperan takana Töölönlahden puolella)

Ohjelmassa lyhyet puheenvuorot ja musiikkia. Ohjelmallisen osuuden jälkeen lasketaan kynttilälyhdyt Töölönlahden veteen. Lyhtyjä on myynnissä paikan päällä.

Järjestäjät: Suomen Rauhanliitto, Svenska Fredsvänner i Helsingfors ja Helsingin seurakuntayhtymä

KUVA: SUOMEN RAUHANLIITTO